

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 128. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm9242.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

LI. Danmark.

- 1 Er jeg lav, og er jeg lille,
Mine Bække smaa,
Medens Klipper stande stille,
Kappes til en Aa!
Høiere end Skytter stærke,
Stige kan den svage Lærke!
Dybere end Kæmper hugge,
Kan og Barnet dukke!

- 2 Danmark, deiligst Vang, og Vænge,
Lukt med Bølgen blaa,
Kaldtes jeg af voxne Dreng,
Og af Piger smaa,
Under Nyn i grønne Skove,
Under Kvad paa blanken Vove,
129Om min *Dane-Bod* hin feire:
Kongens Viv i *Leire*!

- 3 Om end, i mit Skygge-Rige,
Riim fra Heden-Old,
Aldrig ret sig lod forlige,
Om min *Dan* og *Skiold*;
Immer dog han er min egen,
Drotten, slumrende paa Negen,
Vugget mild paa Orlogs-Snekke,
Inden Skjolde-Vægge!

- 4 Ei jeg praler af min *Frode*,
Brammer ei med *Rolv*,
Kjender Helte nok saa gode,
Som hans Kæmper tolv;
Glad jeg dog, i Bjarke-Maalet,
Hører Klang af Meer end Staalet,
Som, med *Frede-godes* Minde,
Vare kan og vinde!

- 5 Om, paa Øster-Søens Kyster,
Vingslagne Aand,
Hørde Graad af bedre Syster,
Over *Phaeton*,
Derom tvistes maae de Lærde,
Lavt som jeg er og mit Giærde,
Danmark Taareperle-Hjemmet
Blev dog aldrig fremmed!

- 6 Om de fredegode Sjæle,
Andensteds i Vraa,
Fandt et bedre Efter-Mæle,
Under Skyer blaa,
130End i mine grønne Skove,
Derom tør ei Kamp jeg love,
Vist dog i et kiærligt Minde
Leved de herinde!

- 7 *Hrodgars* Kvad i Ridder-Salen,
Konge-Riim fra *Soer*,
Sagas Røst i Jøkul-Dalen,
Skovens Fugle-Chor,
Tone, over Skjoldung-Grave
Tolke godt de Rune-Stave,
Saxo snildt, med Romer-Prenen,
Prak i Kampe-Stenen!

- 8 Mellem mange grønne Grave
Har man Venner faa,
Og med Penne-Fjer til Stave,
Maa man varlig gaae,
Sagtens blev jeg lidt tilbage,
Fremfor i de gamle Dage,
Dog endnu jeg Bølge-Heste
Rider med de Bedste!
- 9 Seiles kan der mange Mile,
Mens paa een man gaaer,
Lov man har til sig at hvile,
Medens Vinden staaer!
Derfor, Gutter, ud med Snekken,
Overalt, ja selv i *Bækken!*
Blade-Skib med Penne-Master
Der kun Daaren laster!
- 10 Solen seer man allevegne,
Maanen ligesaa,
131Sky sig over alle Egne
Hvælver dyb og blaa,
Himlen, som i dybe Strande,
Speiler sig i flække Vande,
Og hvor ei er Væld og Rende,
Der er Verdens Ende!
- 11 Derfor, selv paa vilden Hede,
Hvor en Hytte stod,
Immer, uden langt at lede,
Hitter man en Flod,
Seilbar for den sære Snekke,
Der sig folde kan og strække,
Er som *Rummet* og som *Tiden*,
Baade stor og liden!
- 12 Om den sang de gamle Skjalde,
Som de kunde bedst,
Pleied den og tit at kalde
Odins Ride-Hest!
Hest paa Hav, og Kiøl paa Klipper,
Ligegodt, naar ei den glipper;
Her dog skal den Bølgen flække,
Som en *Blade-Snekke!*